

PUŽÍKOVÁ Kateřina, Otakar Vočadlo (1895-1974). Život a dílo. Praha 2012. 75 stran + přílohy. Bakalářská práce, katedra dějin a didaktiky dějepisu, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, vedoucí práce PhDr. Jiří Hnilica.

K. Pužíková zvolila ke zpracování své bakalářské práce biografickou studii jedné z opomíjených postav české anglistiky. Je to počín záslužný, neboť do dnešní doby česká historiografie této osobnosti dluží odbornou studii a to i přesto, že Vočadlo zanechal velmi obsáhlou pozůstalost v LA PNP.

Prvotní úskalí každé životopisné črty, tzn. klíčovou otázkou jak život dotyčné osoby „uchopit“, vyřešila defendentka rozdělením práce na dvě základní části. V první z nich představuje chronologicky Vočadlův život, jeho rodinné zázemí a studium, důležitý pobyt v Anglii a Spojených státech, kde se Vočadlo podílel výraznou měrou na propagaci Československa, dále jeho působení na univerzitě, věznění za protektorátu i další osudy v době totality. Je jen dobře, že se autorka pokusila i upozornit na vědcovo rodinné zázemí a jeho životní styl charakterizovaný důsledným vegetariánstvím. Ukázala na zcela odlišné vnímání jeho díla v Anglii a Československu. To dodalo tématu „život“.

V druhé části práce se pak detailněji věnuje korespondenci, kterou si Vočadlo vyměnil s dalším významným anglistou F. Chudobou. Vybrala dvě témata, která se jí jevila obsahově nejdůležitější a ty následně rozvíjí. Na prvním místě je to časopis *The Slavonic Review*, na druhém místě otázka výuky angličtiny na středních školách ve 30. letech.

Tento počín lze hodnotit jen kladně. Pokud životopisná črta totiž působí jako celek poněkud „popisně“ (je založena na několika základních pramenech), právě u pasáží této druhé části se K. Pužíkové podařilo více problematizovat a zejména přinést nové badatelské poznatky. Je rozhodně zarážející skutečnost, jak obtížně se dařilo českým vědcům „pronikat“ do anglosaského světa. Stejně tak prosazování angličtiny na střední školy v Československu je do dnešní doby vlastně téma zcela nezpracované. Všeobecně se operuje s převažujícím vlivem francouzštiny ve společnosti. Korespondence mezi Vočadlem a Chalupou však odkrývá zajímavé otázky týkající se priorit politiky ministerstva školství.

Předkládaná práce obsahuje ucelený poznámkový aparát, je doplněna přílohou. Drobnou výhradu je skutečnost, že při třídění bibliografie nebyla (poněkud nelogicky) rozdělena literatura na dobovou a odbornou. Dobové časopisy patří jistě mezi prameny.

Souhrnem lze říci, že předkládaná studie zcela splňuje požadavky kladené na bakalářské práce z oboru historie a navrhuji ji hodnotit jako *výbornou*.

V Praze 10. května 2012
Jiří Hnilica